

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Alexandra Šímy a soudkyň JUDr. Vladimíry Ladmanové a Mgr. Miroslavy Jarošové ve věci

žalobce: **P■■■■ T■■■■**, narozený dne ■■■■■
trvale bytem ■■■■■
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Vojtěchem Levorou
sídlem Slovanská 982/136, 326 00 Plzeň

proti
žalovanému: ■■■■■ a.s., IČO ■■■■■
sídlem ■■■■■
zastoupený advokátkou Mgr. et Mgr. Alenou Vlachovou
sídlem Husova 242/9, 110 00 Praha 1

za účasti
vedlejšího účastníka: **Generali Česká pojišťovna a.s.**, IČO 45272956
sídlem Spálená 75/16, 110 00 Praha 1 - Nové Město

o 104 770,87 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalovaného proti usnesení Okresního soudu Plzeň-město ze dne 17. 3. 2020, č. j. 20 C 102/2018-112

takto:

- I. Usnesení Okresního soudu Plzeň-město ze dne 17. 3. 2020, č. j. 20 C 102/2018-112, se ve výroku II. potvrzuje.
- II. Žalovaný a vedlejší účastník jsou povinni společně a nerozdílně nahradit žalobci na účet jeho zástupce JUDr. Ing. Vojtěch Levory, advokáta v Plzni, Slovanská 982/1136, náklady odvolacího řízení ve výši 2 650 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Shora citovaným usnesením soud prvního stupně zastavil řízení o náhradu škody za ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti, náhradu za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti, náhrady za bolest a účelně vynaložených nákladů spojených s léčením pracovního úrazu, a napadeným výrokem II. uložil žalovanému a vedlejšímu účastníkovi na jeho straně nahradit žalobci společně a nerozdílně náklady řízení ve výši 66 102 Kč. Žalobce vzal žalobu zpět poté, co mu v průběhu řízení vedlejší účastník uhradil požadované plnění, a v tom soud prvního spatřoval stupně procesní zavinění na straně žalovaného ve smyslu ust. § 146 odst. 2 o. s. ř. Podání žaloby bylo opodstatněné, ačkoli žalovaný a vedlejší účastník nevylučovali existenci nároku a požadovali od žalobce součinnost s dodáním podkladů pro posouzení, a nebyl dán důvod pro aplikaci ust. § 143 o. s. ř. Žalobcovy náklady zahrnovaly odměnu za pět úkonů právní služby po 9 660 Kč, náhradu za promeškaný čas ve výši jedné poloviny mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby, úhradu pěti režijních paušálů po 300 Kč a 21% DPH.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Vocolková.

2. Žalovaný se proti výroku o nákladech řízení včas odvolal a namítl, že kontaktoval vedlejšího účastníka jak bezprostředně po vzniku pracovního úrazu, tak kdykoli žalobce uplatnil další požadavky. Vedlejší účastník pojistnou událost likvidoval po delší dobu, protože mu žalobce neposkytoval potřebnou součinnost, nepředkládal potřebnou dokumentaci, a svoji povinnost splnil až v průběhu řízení. Pokud by tak učinil včas, vedlejší účastník by zřejmě mohl plnit dobrovolně. Žalobce byl pasivní i v průběhu soudního řízení, dokonce ani nezahájil řízení o smírném řešení sporu. Až na urgence zaslal žalovanému a vedlejšímu účastníkovi listiny vyhotovené téměř rok po podání žaloby, a to hodnocení ztížení společenského uplatnění a lékařskou zprávu ze dne 23. 1. 2019, včetně příjmového pokladního dokladu za její vydání. Potřebné listiny nepředložil ani na výzvu soudu prvního stupně. Vzhledem k nejednoznačnosti nároku byl vedlejší účastník nucen nechat zpracovat znalecký posudek. Teprve znaleckým posudkem byla vyjasněna otázka příčinné souvislosti mezi žalobcovým nepříznivým zdravotním stavem a pracovním úrazem, poté vedlejší účastník neprodleně uhradil část žalobcových nároků v celkové výši 230 260 Kč, zbývající nároky ve výši 210 260 Kč mohl zaplatit až teprve po předložení potřebných listin žalobcem. Za těchto okolností by bylo zcela namístě, aby soud prvního stupně aplikoval ust. § 143 o. s. ř. a přiznal žalovanému právo na náhradu nákladů řízení proti žalobci. Žalovaný byl v řízení o náhradě škody vázán povinností respektovat pokyny pojišťovny a nepřistoupit bez jejího souhlasu na uzavření soudního smíru. Žalobcův požadavek na náhradu nákladů řízení se proto jeví jako rozporný s dobrými mravy a jeho pasivita a nečinnost nemůže jít k tíži žalovaného ani vedlejšího účastníka.
3. Žalobce k odvolání žalovaného uvedl, že byl nucen podat žalobu, aby se domohl svých práv právě z důvodu nečinnosti vedlejšího účastníka, neboť jinak by došlo k promlčení. Vedlejší účastník jednal zjevně obstrukčně, zřejmě za účelem dosažení promlčení žalobcových nároků. Žalobce předložil soudu listiny bezodkladně poté, co byl o to požádán, ale vedlejší účastník se i poté choval obstrukčně a požadoval předložení listin, které žalobce mít nemohl. Žalobce se nad rámec svých možností snažil získat o svém zdravotním stavu co nejvíce odborných informací, a pokud si vedlejší účastník nechal udělat sám vlastní posudek, pak jednal z vlastní vůle.
4. Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle ust. § 212 a § 212a o. s. ř. a shledal, že odvolání nebylo podáno důvodně.
5. Ze spisu vyplývá, že k pracovnímu úrazu došlo dne 15. 5. 2015, žaloba byla podána 20. 2. 2018 a k úhradě nároků došlo v listopadu 2019 a v lednu 2020. Žalobce v žalobě specifikoval svůj nárok, žaloba obsahovala dostatek skutkových tvrzení i vyčíslení výše dluhu. Ke dni podání žaloby byl dluh splatný ve všech jeho částech. Žalobce k žalobě připojil řadu listinných důkazů, především pracovní smlouvu včetně dohody o její změně, záznam o úrazu, lékařskou zprávu, potvrzení o ztrátě na výdělku, posudek o invaliditě, posudek o bolestném, výzvu k plnění ve smyslu ust. § 142a o. s. ř. a další. Z korespondence účastníků založené ve spise se podává, že vedlejší účastník vyzýval žalobce k předložení potřebných listin ještě před podáním žaloby, a žalobce naopak žalovaného žádal o úhradu dluhu. Žalovaný ve vyjádření k žalobě specifikoval, které listiny vedlejší účastník požadoval, jednalo se o zprávu o konsiliárním MRi vyšetření ze dne 11. 6. 2017, lékařské zprávy navazující na již vydané lékařské zprávy, aktuální objektivní klinické vyšetření rozsahu pohybu páteře, lékařskou zprávu – neurologická symptomatologie a vyjádření ke stabilizaci žalobcova stavu. Soud prvního stupně vyzval žalobce k předložení žádaných listin a žalobce předložil listiny, které měl k dispozici, a to zprávu o vyšetření MR L páteře ze dne 11. 6. 2017, zdravotní záznam ze dne 4. 4. 2017, lékařskou zprávu ze dne 30. 6. 2017 a zprávu o konsiliárním MRi vyšetření ze dne 11. 6. 2017.
6. Podle ust. § 146 odst. 2 o. s. ř. jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení).

7. Podle ust. § 143 o. s. ř. žalovaný, který neměl úspěch ve věci, má právo na náhradu nákladů řízení proti žalobci, jestliže svým chováním nezavdal příčinu k podání návrhu na zahájení řízení.
8. Ust. § 143 o. s. ř., jehož se žalovaný dovolával, představuje výjimku z pravidla upraveného v ust. § 142 o. s. ř., podle něhož soud při rozhodnutí ve věci přiznává právo na náhradu nákladů tomu z účastníků, který měl ve věci úspěch. Předpokladem aplikace ust. § 143 o. s. ř. je vydání rozhodnutí soudu ve věci samé. Pokud je řízení zastaveno, pak je o nákladech řízení mezi účastníky nutno rozhodnout podle ust. § 146 o. s. ř., podle něhož je třeba posoudit, zda některý z účastníků zavinil zastavení řízení. Zavinění zastavení řízení se přitom posuzuje výlučně z procesního hlediska, nikoli z hlediska věcného.
9. V posuzovaném případě byla žaloba zjevně podána důvodně, žalovaný splnil prostřednictvím vedlejšího účastníka žalobcovy požadavky až po podání žaloby. Pro posouzení procesního zavinění zastavení řízení nemělo význam, zda žalobce již při podání žaloby předložil všechny listinné důkazy k úplnému prokázání jeho nároku, ostatně takový požadavek občanský soudní řád v žádném ze svých ustanovení neupravuje. Žalovaný, potažmo vedlejší účastník měl před podáním žaloby od vzniku pracovního úrazu dostatek časového prostoru, aby na dluh plnil. Údajný nedostatek součinnosti mu přitom zjevně v plnění nebránil, když žalobce ani v soudním řízení nepředložil veškeré listiny, které vedlejší účastník požadoval.
10. Z procesního hlediska šlo tedy zjevně o důvodně podanou žalobu, kterou žalobce vzal zpátky pro chování žalovaného, resp. vedlejšího účastníka. Všechny uplatněné nároky byly při podání žaloby splatné. Soud prvního stupně proto nepochybil, pokud při rozhodnutí o nákladech řízení aplikoval ust. § 146 odst. 2 věta druhá o. s. ř. a přiznal právo na jejich náhradu žalobci. Výši nákladů přitom stanovil správně, v souladu s obsahem spisu.
11. Odvolací soud tedy napadený výrok o nákladech řízení potvrdil podle ust. § 219 o. s. ř. jako věcně správný a zákonu odpovídající. Současně podle ust. § 224 odst. 1 a 142 odst. 1 o. s. ř. rozhodl o nákladech odvolacího řízení tak, že právo na jejich náhradu přiznal plně úspěšnému žalobci. Výši odměny za právní službu přitom stanovil z předmětu sporu, jímž se v odvolacím řízení staly náklady řízení před soudem prvního stupně ve výši 66 102 Kč. Odměna za jeden úkon právní služby by tedy činila 3 780 Kč, ale protože šlo o odvolání proti rozhodnutí nikoliv ve věci samé, pak žalobci za jeho vyjádření k odvolání náležela podle ust. § 11 odst. 2 písm. c) advokátního tarifu mimosmluvní odměna ve výši jedné poloviny, tj. 1 890 Kč. Žalobce měl dále právo na paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč a 21% DPH ve výši 460 Kč, tedy celkem 2 650 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustné odvolání ani dovolání.

Plzeň 22. dubna 2020

JUDr. Alexander Šíma v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Vocolková.